în toate direcțiile — locuiește un pălărier. Și în partea cealaltă — adăugă ea fluturînd lăbuța stîngă — locuiește un iepuraș născut în martie. Du-te la care vrei, căci tot sînt amîndoi scrîntiți la cap.

— Dar nu vreau să mă duc la niște nebuni! făcu Alice.

— N-ai încotro — răspunse pisica — deoarece pe-aci toți sîntem nebuni. Eu sînt nebună, tu ești nebună...

— De unde știi că sînt nebună? întrebă Alice.

— Altfel n-ai fi venit încoace, răspunse pisica.

Alice nu credea că aceasta este o dovadă, totuși urmă:

— Și de unde știi că tu ești nebună?

— Mai întîi de toate, un cîine nu-i nebun, spuse pisica. Admiți asta?

— Așa cred, răspunse Alice.

— Ei bine, în acest caz — continuă pisica — știi doar că un cîine mîrîie cînd e supărat și că dă din coadă cînd e bucuros. Ei bine, eu mîrîi cînd sînt bucuroasă și dau din coadă cînd sînt supărată, deci sînt nebună.

— Eu numesc asta a toarce, nu a mîrîi, spuse Alice.

— Numește-o cum vrei, răspunse pisica. Joci azi crochet cu regina?

— Aș dori foarte mult să joc, numai că n-am fost încă poftită.

— O să ne vedem acolo, adăugă pisica, și se făcu nevăzută.

Alice nu se miră prea tare de felul cum plecase pisica, pentru că începuse să se obișnuiască cu întîmplările neobișnuite. În timp ce mai privea încă la locul unde stătuse pisica, aceasta se ivi din nou.

— Apropo! Ce s-a făcut cu pruncul? întrebă pisica. Era cît pe ce să uit să te întreb.

— S-a prefăcut în purcel, răspunse Alice liniștită, de parcă revenirea pisicii s-ar fi produs în modul cel mai firesc din lume.